

La votació... (Veus) Amb totes les interrupcions que li han fet vostés al senyor Mata podria haver estat fins i tot dos minuts intervenint.

La votació ordinària i telemàtica d'aquest punt tindrà lloc després de la substancialió del punt desé.

Interpel·lació al vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica sobre la política general de la conselleria en matèria del parc públic d'habitacions de la Generalitat i de l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl (Evha), que formula el diputat Alfredo Castelló Sáez, del Grup Parlamentari Popular (RE número 4.618, BOCV 22)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Passem al punt 8, interpel·lació al vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica sobre la política general de la conselleria en matèria de parc públic d'habitacions de la Generalitat i de l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl, que formula el diputat Alfredo Castelló pel Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula l'il·lustre diputat, el senyor Castelló, per a la presentació d'aquesta interpel·lació. Un moment, senyoria, que li fique el temps. (Veus)

Quan vulga, senyoria.

El senyor Castelló Sáez:

Gracias, vicepresidenta.

La interpelación, señorías, va sobre la política general de la consellería con el tema del parque público de la vivienda.

¿Cuál es la situación? Bueno, tenemos 180.000 familias vulnerables, con necesidades de vivienda en la Comunidad Valenciana. Hay hoy 20.000 familias en lista de espera para acceder al parque público de la vivienda. Cuando el conseller tomó posesión, había 6.000 personas menos de las que hay hoy para acceder al parque público de la vivienda. Y la situación de la vivienda y de los alquileres pues está muy agravada de seis años a aquí. Literalmente, el conseller dice en algún preámbulo que «ha sufrido un deterioro muy significativo en los últimos años».

Nosotros pensamos que esto tiene que ver mucho con el modelo político. Un modelo político como el suyo, en el que quiere tener a la gente dependiente de la subvención, dependiente de la administración, gente subvencionada, estabilizada, tenerla controladita; u otro modelo, que es el que representamos nosotros, en el que pensamos que la libertad personal, la libertad económica, el derecho a tener un proyecto de vida autónomo de la administración y el crecimiento personal y familiar es importante.

¿Cuál es el problema, al ver que es lo que está pasando con su modelo? Pues el problema es que no hace ni una cosa ni la

contraria. El parque público de la vivienda vemos cómo está estancado desde que ustedes accedieron al gobierno. Como le acabo de decir, la lista de espera ha subido un 43 % desde que ustedes, conseller... 6.000 personas más. Y, por otro lado, la vivienda protegida la tienen absolutamente abandonada, que es lo que representa nuestro modelo, el de vida autónoma, el de vida personal y familiar.

Fíjese. Con los gobiernos del PP, había una media de 2.400 viviendas al año, de viviendas protegidas. Y les estoy hablando que, de los diez años que computo, y que computa el ministerio de fomento, porque estos son datos del ministerio de fomento, de los diez años hay tres antes de la burbuja inmobiliaria, y los otros siete son después. Pues, a pesar de eso, la media es de 2.349 viviendas al año, que se hacían con los gobiernos del PP.

Con el Botànic se han hecho 141 viviendas al año. Ya me dirán: si no se hace vivienda protegida, si el parque público está paralizado en su crecimiento, ¿cómo se van a subvenir las necesidades de vivienda de la gente? Imposible.

Pero es que dirán: «Bueno, pero alquiler sí que harán». Pues no, tampoco. Porque, mientras en los gobiernos del PP, con los mismos parámetros que les digo antes, se hacían alrededor de 710 viviendas al año, en las que la gente podía desarrollar su proyecto vital, actualmente el número de viviendas del Botànic es cero.

Recuerdo cuando me enseñó esta misma tabla, (*mostra un full*) conseller, que me dijo «si es que ustedes en 2013 hicieron cero viviendas». Es verdad, había un cero en 2013. Lo que ocultó es que en el 2015, en el 2016, en el 2017, en el 2018 usted tiene cuatro ceros. Eso lo calló. Ninguna vivienda ha promocionado ni ha fomentado su construcción de alquiler. Así, ya le explicará usted a las 20.000 familias en lista de espera qué es lo que pueden esperar de ustedes, desde luego una vivienda no.

¿Qué pasa con el parque público? Como les digo, no crece, se mantiene en esas 14.000 viviendas. Pero es que, además, la décima parte de ellas, una de cada diez viviendas, está okupada, con k, 1.430 viviendas. Y es que, además, es que tiene 900 viviendas pendientes de rehabilitación para poder ser ocupadas. Le estoy hablando de 2.300 viviendas de 14.000 que están sin uso. Esa es la gestión del parque público de la vivienda.

Y dirán ¿y cómo están las viviendas? Pues 900 por reparar, 1.300 por desocupar, un estado lamentable de entornos urbanos, un estado lamentable de zonas comunes, fincas sin ascensor que tienen confinados a miles de valencianos que no pueden bajar de su piso por escaleras... Y que están haciendo auténticos guetos y espacios degradados, donde amontonan a las personas con menos recursos. Esa es la política del Botànic en la vivienda.

Y si dices: «Bueno, ¿y con la gestión qué pasa? Porque estos señores invierten». Bueno, somos la decimotercera comunidad autónoma en nivel de inversión en vivienda, digamos que no estamos muy allá. ¿Y la ejecución de los presupuestados en cuanto a la gestión? Jamás pasa del 25 %. Pues la verdad es que no tenemos mucho de donde sacar pecho, pero esa es la situación: decimotercera comunidad.

Es verdad que en el tema de la inversión todo empieza, como tantas cosas en este país, con Zapatero. (*Mostra un full*) En esta tabla verán cómo hasta ahí llegó la bajada de inversión en vivienda de Zapatero. El que promovió los desahucios exprés, el que cambió la ley para tirar a la gente rápido de sus casas. Pues hasta ahí abajo llegó la vivienda. Y solo cuando llega Rajoy, el que firmó el plan de la vivienda actual que se está desarrollando, es cuando empieza a recuperarse y pasa por encima de las inversiones por persona que hacia la conselleria y el gobierno de la nación.

Como verán, parece que el ser partidos de centroderecha trae mucho bien para la gente, y no el olvido al que nos someten ustedes. Y no es solo una opinión nuestra. Es que cuando usted el otro día estaba con Mónica Oltra en la calle, y esa gente... Igual usted dice que son fascistas peligrosos, pero ellas decían que eran del Frente Obrero de España. Y les dicen que llevan meses pidiendo una reunión y ustedes no se la dan... No, ya vi que usted se ponía de perfil. Ya vi que usted todo lo que decían de viviendas, de desahucios y tal... (*Aplaudiments*) Usted estaba así pasmado, se retiró y parecía que veía llover. Ya me di cuenta, *conseller*, como defendía usted el tema. Me di cuenta que lo del macho alfa, cuando se fue don Pablo, se acabó en Podemos.

Es que le decían a usted, y a la señora Oltra, a los dos, que no se preocupan por la gente que está necesitada y que su sistema no funciona. Es que les dijeron que les habían atendido mal, muy mal. Es que les dijeron que «os aprovecháis de los trabajadores». A usted no se lo decían, se lo decían a Oltra, ¿no? (*Rialles. Veus*) No, no; se notaba que no iba con usted. Usted solo miraba para otro lado. (*Veus*)

Sigo. Les decían que «os dedicáis a hablar de símbolos y nimiedades y luego no os preocupáis de la realidad». Os decían que «os dedicáis a vender humo, que es una vergüenza lo que estáis haciendo con las mujeres trabajadoras». Oiga, y cuando llegó la ministra, aquello ya traspasó todos los límites. Qué barbaridad.

Así que, cuando oigo a su síndica decir que la Comunidad Valenciana es punta de lanza para el nuevo ciclo político, pienso: tiene razón. Cada día les queda menos. Tornarem.

Gracias, presidenta. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula el vicepresident segon i conseller d'habitatge per a contestar la interpellació.

Quan vullga, senyoria.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories, senyor Castelló. Bona vesprada a totes i a tots.

Vaig a contestar-li de manera molt resumida i directa a la qüestió per la qual vostés m'han interpel·lat, i més tard entraré en el detall.

La política general de la conselleria d'habitatge en matèria de parc públic està recollida, com saben molt bé, en el pla Hàbitat 20-30, i es resumeix en tres eixos d'igual importància.

En primer lloc, aconseguir més habitatges públics disponibles per a donar una llar estable i digna a la gent que ho necessita.

En segon lloc, realitzar les tasques de manteniment i conservació adequades per no tornar a haver de trobar-nos amb situacions de ruïna irreversible com les que ens van deixar vostés, senyors del PP.

I en tercer i últim lloc, regenerar totes aquelles zones oblidades pels governs anteriors per a que les persones que hi viuen puguen comptar amb espais amables on desenvolupar les seues vides quotidianes.

Senyores i senyors, durant més de vint anys el País Valencià ha estat sotmés a la lògica del mercat i dels seus daltabaxos. I vostés van reduir, senyors del PP, la política d'habitatge a una simple mesura de suport econòmic a mercé de les grans constructores, vosté ho ha dit ací. Quan les diferents crisis dels últims trenta anys posaven en escac un sistema basat en el ciment i la rajola, vostés donaven els diners sense demanar res a canvi que fora en benefici de la ciutadania.

I amb els anys hem pogut comprovar que allò que va servir per a moure diners, que eren de tota la ciutadania, cap a les butxaques d'uns pocs, i d'allò que vostés poden presumir, si és que poden presumir d'alguna cosa, és d'haver contribuït a engreixar la bombolla financera. Una bombolla financera que va acabar amb una de les pitjors conjuntures socials i econòmiques de la nostra història recent, i vostés van privatitzar un dret recollit en la Constitució i en l'Estatut d'autonomia.

Perquè què ens ha quedat, senyor Castelló, d'aquella gestió? Des del 1991, vosté ho ha dit, s'han construït al País Valencià quasi cent noranta mil habitatges protegits, pràcticament en la seu totalitat concentrats abans de 2008. Dels quals, sap vosté quants es va quedar la Generalitat Valenciana? Ni el 20 % dels habitatges. Tots estan en mans privades, res està en mans de totes i de tots.

En els anys més durs de la crisi, és a dir, 2009, 2010, 2011, així fins a 2014, sabent que l'escalada de desnonaments era insuportable i que es necessitava habitatge públic perquè la gent no es quedara al carrer, la dreta va continuar construint habitatge protegit destinat a la venda. Destinat a la venda. 8.836 habitatges que hagueren pogut destinar a lloguer van passar a mans particulars. ¿Açò no ho liig vosté, senyor Castelló, en les dades que té del Ministeri de Foment? Perquè eixes dades se li oblidien ràpidament.

Senyor Castelló, li pregunte, ¿vosté sap, per exemple, que són els contractes de lloguer amb opció de compra? Ho han de saber, perquè vostés els signaven a mansalva permanentment.

El lloguer amb opció de compra, que és la compra en la qual el PP feia els contractes als inquilins, el que fan és que li

donen l'opció de privatitzar l'habitatge una volta la persona ha passat uns anys en eixe habitatge. Per tant, hi ha una desescalada, una desaparició de l'habitatge públic. I això és el que va passar amb vostés.

¿Vosté no s'ha preguntat mai per què entre el 2011 i el 2015 van desaparéixer 21.000 habitatges del parc públic? Perquè els van privatitzar vostés. Van especular i van fer negoci amb els habitatges de totes les valencianes i els valencians.

I este tipus de contracte que vostés feien són l'exemple més clar sobre com privatitzar recursos públics i de com fomentar l'individualisme i la insolidaritat. Si una persona aconsegueix eixir d'una situació adversa, com el que ha pogut fer, ¿no? de deixar..., el que ha de fer és deixar en mans públiques, en mans dels recursos públics per a la persona que ve després en situació de dificultat. Eixe és el fonament de qualsevol política social. I és exactament el contrari del que vostés, senyor Castelló, senyors del PP, van fer.

Per causa d'aquests contractes amb opció de compra, l'Eige va passar de gestionar 36.130 habitatges al 2011 a únicament 15.000, menys de la mitat, segons l'estudi sobre la situació d'habitatge públic en la Comunitat Valenciana. Una barbaritat.

I molts d'ells ara mateix ¿sap en mans de qui estan? ¿Vostés pensem que estan en mans de les famílies de la classe mitjana? No, senyors. Molts d'ells estan ara mateix en fons voltors, que són els interessos que vostés acaben defensant. Perquè degut a la crisi financer, les famílies moltes voltes van haver de vendre eixos habitatges als fons voltors que, finalment, han acabant especulant amb ells.

Senyories, una de les victòries més grans del govern del Botànic que hem aconseguit és desvincular les polítiques d'habitatge de les dinàmiques privatitzadores del mercat. Tot el que he exposat fins ara és el passat. I, fins i tot, vosté ha assumit que ha d'haver un parc públic en condicions i amb capacitat de donar resposta a les emergències.

I des que estem nosaltres, la Generalitat no ha tornat a formalitzar cap contracte més de lloguer o que puga acabar-se amb la privatització. En els últims anys s'han multiplicat tots els contractes legalment viables per a canviar les qualificacions de venda a lloguer amb un resultat total de 309 habitatges recuperats que actualment són habitatges en lloguer.

Mitjançant les tres eines d'adquisició d'habitatge que hem habilitat, hem aconseguit incorporar al parc públic pràcticament 500 habitatges de forma estructurada i territoria-litzada: 70 habitatges en Castelló, 140 en Alacant i 290 en València.

I enguany serà el següent consecutiu on el recompte d'habitatge públic al País Valencià serà positiu. I, a més, gràcies a les polítiques transformadores que estem impulsant al govern del Botànic, la Generalitat tornarà a construir habitatge públic després que vostés desmantellaren el departament de promoció pública de l'Evha l'any 2012. El Pla 2400 d'habitatge protegit públic servirà per a construir habitatge protegit que es destinà -ahí, sí, senyor Castelló- únicament al lloguer.

I pel que fa al manteniment i a la conservació, vosté sap millor, senyor Castelló, que ningú que estem fent un gran esforç per a recuperar habitatges que, per la falta de manteniment dels seus governs, havien quedat en estat ruïnós. Perquè vostés, senyors del PP, no només van vendre els millors habitatges que tenien, és que els que ens van quedar estaven en un estat lamentable i, moltes voltes, ruïnós.

En els últims sis anys hem aconseguit reparar un total de 1.706 habitatges, 600 d'ells l'últim any i mig, i les rehabilitacions van arribar a un ritme òptim. I en finalitzar aquesta legislatura, com m'he compromés, tindrem disponible el cent per cent dels habitatges reparats.

Esta, senyor Castelló, és la via valenciana que estan sent seguida per tota Europa, per tota Espanya i ara mateix és el canvi de paradigma en les polítiques d'habitatge.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula el senyor Castelló per a continuar amb la interpellació.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Castelló Sáez:

Muchas gracias, vicepresidenta.

Si me anticipa usted que llevan la réplica, pues ya le hago yo mi segunda intervención de acuerdo. Y así ya coincide lo que usted conteste a lo que yo le diga, porque en la primera le he preguntado una serie de cuestiones y usted no ha contestado nada. Ha leído su intervención y punto. Hombre, por tener algo de coherencia, que sea un debate esto. ¿No le parece?

En fin, eso de que somos seguidos por toda Europa, escuchando que gente a Oltra y a usted le dijera al otro día que «os dedicáis a hablar de símbolos y nimiedades, y luego no os preocupáis de la realidad», y usted se apartara y se quitara, como si no fuera con usted la cosa, tiene guasa. Así que sois el ejemplo de Europa. Parece que no para el «frente obrero» de España.

En cualquier caso, me habla usted de que hay..., su objetivo es más vivienda pública disponible. Pues, oiga, lamento decirle que no lo ha conseguido. No lo digo yo, lo dice el director de la Evha: «El parque público de vivienda no crece desde el inicio de la legislatura». Ha fracasado, conseller. No hicieron nada en los cuatro años anteriores -con perdón- y en estos dos, pues tampoco. Siguen en las 14.000 viviendas que había cuando llegaron y el número de personas de vivienda social se dispara en lista de espera, de 14.000 a 20.000. Pues ese es su bagaje. ¿Qué quiere que le diga? Bueno, ¿qué quiere que le

diga su director gerente de la Evha y que sale en el *Levante*? Con lo aficionado que es usted a las limpias, me sabe mal decirle esto al gerente, porque puede haber una depuración rápida, en cualquier caso.

Habla usted de que..., esa es su intención, ¿no?, más vivienda pública disponible. Fíjense, se lo dije la semana pasada, de las 218 viviendas que compraron (*ininteligible*) ... más vivienda pública disponible, quedese con «disponible». Había 44 con contratos de alquiler ocupadas, 34 con contratos vencidos o sin contrato, 40 okupadas –con k- o sin posesión de la Generalitat y 94 las que no habían entrado. De esas 218 viviendas hay 212 que no están disponibles. Entonces, ¿para qué quiere usted vivienda si luego no mete allí a nadie de los que están lista de espera? Con razón tiene 6.000 más de los que tenía cuando comenzó.

Oiga, y si usted quiere hacer esto, ¿por qué solo en el año 2020 ha renunciado al ejercicio de 7.000 derechos de tanto? ¿Por qué, *conseller*? Ven cómo no dice que no, es que lo tengo firmado por él. No dice que no. Se queda quieto como cuando le decían cosas a Oltra y no se las decían a él, quieto, apartado. Pues realmente empiezo a creer que la gente tiene mucha razón cuando se meten con ustedes y le dicen las cosas que les dicen.

Ese dinero que damos para vivienda protegida, *conseller*, es cierto. Fomentábamos la vivienda protegida y la vivienda de alquiler, es cierto. ¿Sabe que el 90 % de las familias a las que iban esas viviendas, el 90 %, tenían unos ingresos inferiores a 1,5 veces el IPREM? ¿Qué le parece? ¿Ricos, como a la hora de subir ustedes los impuestos? Menos de 1,5 veces el IPREM el 90 % de las familias beneficiadas. Pero esto es una cuestión, como le decía en mi primera intervención, de posicionamiento político. Nosotros queremos que la vida de la gente dependa de sí mismos, de su autonomía personal y familiar, de su libertad personal. Ustedes, no. Ustedes quieren tenerlos atrapados. Quieran que dependan de la Administración sus vidas. Por eso son del partido que son y por eso somos del partido que somos. Nosotros creemos en la libertad individual; ustedes, no, *conseller*. Y no nos parece mal. Nos parece una excelente noticia la gestión que se hizo, que consistió en que nosotros invertímos 146 millones de euros al año y ustedes, 10 veces menos, porque no creen en ese sistema.

Finalmente, habla usted... –es que es cachondo– habla usted fondos buitre. Dígame ahora en su siguiente intervención, improvise algo, diga en su segunda intervención, ¿qué compra en 20 años de gobierno o qué venta, mejor dicho, en 20 años de gobierno del Partido Popular se hizo a un fondo buitre? Yo le compenso. Ya le digo una de su gobierno: «Compromís y PSPV venden 28 millones al fondo buitre Anacap tras ganar Oaktree» (Veus) Aquí lo tiene. Ustedes ya tienen hecha una de 28 millones de euros a un fondo buitre. Ustedes. Ahora dígame una en 20 años del PP. Si usted lo dice, le doy el debate.

Gracias, presidenta. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta al a interpellació té la paraula el senyor conseller.

Quan vullga, honorable conseller.

Quan vullga, senyoria.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor Castelló.

El que és cert és que és molt difícil parlar o debatre amb vostés quan vostés s'inventen les xifres. S'inventen les xifres i, a més, d'una forma escandalosa. Vosté m'acaba de dir: la Comunitat Valenciana és la *decimotercera* –ho ha dit vosté, ací està gravat en el llibre d'actes– la *decimotercera...* (veus)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

...la *decimotercera* comunitat autònoma... (veus) –no, vosté ho ha dit– en inversió en habitatge.

I, miren vostés, nosaltres, ara amb el govern del Botànic estem per damunt de la mitjana espanyola, per damunt de la mitjana espanyola en el marc d'inversió. En la Comunitat Valenciana estem ara mateix invertint 41,36 euros per persona i la mitjana espanyola són 39 euros. Per tant, no s'inventen les xifres.

És igual. Ara em diu 20.000 famílies, demà em diu 30.000 famílies, després-demà em diu 15.000. És que vostés realment no tenen cap...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Mire, sap el que és la xifra real? Li la vaig a mostrar jo a vostés. Esta és la xifra real. Mire, l'evolució del parc públic valencià. En l'any 2011 estàvem al voltant de 36.000 –36.000– cases en el parc públic. I tot açò que vostés veuen, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, és tot una pèrdua del parc públic: 21.000 cases que van desaparéixer, que van vendre vostés i que ara són de particulars.

I, a continuació, nosaltres el que estem fent justament és ampliar el parc públic, que vostés em van deixar una bombeta, sí...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor, pregueu silenci.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

...ens van deixar una bombeta, que era l'opció a compra. Perquè vostés no creuen en el parc públic. Vostés no creuen en la capacitat de l'estat de garantir els drets de les persones. Vostés creuen en els interessos privats, en els mercats privats i pensen que les cases estan millors en mans privades. Doncs mire, no. Hi ha cases que han d'estar en mans públiques per a poder donar allotjament a les famílies que ho necessiten.

I vostés diuen: és que vostés adquirixen habitatge..., no adquirixen habitatge. Mire, nosaltres..., açò són xifres, ¿sap vosté des del 2011 fins al 2015 quantes cases es van comprar en el govern del PP? Posen una xifra. ¿10? ¿20? ¿30? ¿100? ¡Zero! ¡Zero cases! Zero. És que no només no compraven cases. És que les venien! És que venien les cases!

I després vam estar quatre anys del Botànic primer, del Botànic I, intentant comprar cases i es va aconseguir comprar 10 cases. I en el que portem en el marc del Botànic II, del Botànic d'Alacant, 469 cases comprades en menys de dos anys de gestió... (veus)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyor Castelló, per favor.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

...469 cases.

Però és que vostés no creien en això.

Miren, parlem, per exemple, d'ajudes al lloguer. Vosté sap quantes ajudes al lloguer vostés atorgaven? Quants diners vostés destinaven a ajudes al lloguer? Vostés destinaven un número totalment píric d'ajudes al lloguer –estem parlant de l'últim any que van governar–, 3 milions d'euros, 3 milions d'euros per a 2.400 ajudes. 3 milions d'euros.

Nosaltres, en este últim any que hem governat, hem atorgat 37,5 milions d'euros, és a dir, hem multiplicat per 11, per 11 –ojo, eh?– el seu, les seues ajudes al lloguer, i hem beneficiat a 22.308 persones, famílies; hem multiplicat per 10 el nombre de persones beneficiaries i per 11 el número dels diners destinats al lloguer. Per tant, no només paguem a més

famílies, és que paguem més diners a més famílies. S'ha de tindre una cara molt dura per a vindre ací a parlar d'habitació quan vostés van ser els defensors dels fons buitre.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre la col·laboració publicoprivada en les residències de majors després de la gestió de la crisi de la COVID-19, que formula la diputada María Quiles Bailén, del Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 25.791, BOCV 123)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Passem al punt 9: Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre la col·laboració publicoprivada en les residències de majors després de la gestió de la crisi de la COVID-19, que formula la diputada María Quiles Bailén, del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Quiles Bailén:

Gracias, presidenta.

Miren, la Comunidad Valenciana es una de las autonomías con una mayor carencia histórica en infraestructuras en el ámbito de los servicios sociales. Lo hemos reiterado en diversas ocasiones, y es que tenemos un déficit de casi 22.000 plazas residenciales simplemente para alcanzar esa ratio recomendada por la OMS de 5 plazas por cada cien personas de 65 años. Mientras la media estatal está en 4,2, en la Comunidad Valenciana la tenemos en 1,7, lo que nos sitúa en la segunda más baja, como siempre en el top ten pero por debajo, solo nos supera Murcia.

Y este desastre de números, señorías, lo conocen ustedes mejor que yo. Y, de hecho, de verdad, fíjese, le reitero el agradecimiento desde mi grupo por su predisposición a negociar algunas medidas con nosotros y para incluir en estos presupuestos de 2021 su compromiso de ampliar esa red residencial en 2.000 plazas más, 1.500 de ellas mediante la colaboración público-privada. No porque nosotros tengamos ninguna predisposición especial para este sistema, es que hace más de diez años que aquí no se construye ninguna residencia pública. Y lo que está claro es que no podemos permitir esa situación de déficit, no ya por nosotros, sino por esas personas mayores que tenemos la obligación de hablar por ellos, señoría.